

stand, som et lignende Lovudkast tidligere har fundet, for at begrunde Nødvendigheden af, at denne Sag bliver nærmere behandlet.

Bonne: Jeg antager ikke, at det foreliggende Lovforslag har en saa omfangsrig Betydning, som Mange antage; jeg antager, at der kun er meget faa Tilfælde, hvor den vil komme til Anvendelse. Naar man kjenner Rytstrækningerne omkring i Landet, er det langt fra almindeligt, at der for de tilstødende Grunde bevirkes nogen Skade ved de Materialier, som opsamles fra Stranden; men der er og kan være saadanne Steder, hvor Beskadigelse kan finde Sted derved, at slige Materialier opsamles i Stranden, og for disse Tilfælde forekommer det mig at være aldeles berettiget, at den tilstødende Grundeier ved Loven finder en Beskyttelse for sin Eiendom. Forstranden er Statens Eiendom, og det forekommer mig derfor naturligt, at Staten forebygger, at de Private ved en Afbenyttelse af Statens Eiendom ødelægge den tilstødende Grundeiers Eiendom, og for at en saadan Beskyttelse kan blive Ens Eiendom tildeel forekommer det mig ogsaa naturligt, at den maa være saa let tilgængelig som muligt. Man kan ikke betragte alle de til Havet stødende Grundeiere som velhavende Mænd; iblandt dem findes Mænd i forskjellige Stillingen, store Strækninger eies af meget fattige Folk, og efter min Mening bør man derfor stræbe efter at gjøre det saa let tilgængeligt for Alle som muligt, at komme i Besiddelse af den Beskyttelse for deres Eiendom, som Loven aabner Afgang til. Den ærede første Taler (Sessen) mente, at Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra det andet Thing, i en høiere Grad end ønskeligt vilde blive til Beskyttelse for Grundeierne i Communerne, idet Synsmændene bleve udnævnte af Communerne, for at bestemme, om nogen Skade var skeet paa Vedkommendes Eiendom, og bedømme Værdien deraf, hvorimod han formeente, at der derved ikke vilde blive taget Hensyn til de Mange, som søge de Materialier, der findes paa Forstranden, og til deres Rettigheder; men jeg troer ikke, at man tør antage noget Saadant. I de fleste Tilfælde er det navnlig Communens Beboere, der søge til Forstranden for der at hente de om-

handlede Materialier, og saa synes jeg, at det er rimeligt, at de Mænd, som blive udnævnte af Communens Midte, ligesaa fuldt ville tage Hensyn til dem som til de Folk, for hvilke Borttagelsen af disse Materialier kan antages at være til Skade. Man maa ogsaa lægge Mærke til, at det kun er i første Instants, at Synsmændene afgive Kjendelse; ere Vedkommende ikke tilfredse med den Kjendelse, Synsmændene have afgivet, kan den appelleres til Landvæsencommissionen, og det forekommer mig saaledes at være aldeles naturligt, at den første Kjendelse afgives paa en saa let tilgængelig Maade som muligt, saa at det kan vise sig, hvorvidt vedkommende Parter ere tilfredse med den eller ikke. Der har tidligere her i Thinget været indbragt et Lovforslag, der gik i lignende Retning, men det blev, saavidt jeg huster, nægtet Overgang til 2den Behandling; det er naturligt, at ogsaa det foreliggende Lovudkast vil møde Modstand, og det har allerede fra forskjellige ærede Taleres Side mødt Modstand med Hensyn til Enkeltheber, men jeg troer dog, at den Afgjørelse, som det forhen her forhandlede Forslag fik, tildeels beroede paa en Misforstaaelse. Det, der skulde beskyttes, var jo egentlig Forstranden, men der er en forskjellig Anskuelse om, hvad der er Forstrand og hvad der er Strand. Jeg for min Part antager, og det er vistnok ogsaa saa, at Forstranden kun er, hvad der ligger under Vandfladen, det, der til sine Tider, ved Ebbe og Floed, snart er tørt og snart under Vandet, og jeg antager saaledes, at Vandlinien er det egentlige Grændsestjæl. Det er egentlig med Hensyn til dette at der er opstaaet mange forskjellige Tvistigheder, men saavidt jeg veed, er dette Spørgsmaal afgjort ved en Højesteretsdom, og der kan saaledes vistnok ikke længere være Tvivl om, hvor Skillelinien mellem vedkommende Lodseiere og Forstranden egentlig er. — Jeg maa saaledes slutte mig til Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Landsthinget.

A. Sage: Det er vistnok rigtigt, som det ærede Medlem for Sorø (Alberti) har sagt, at denne Lov nærmest er fremkaldt — hvad der ogsaa tidligere her i Thinget er bemærket